РЕШЕНИЕ

№

Варна, .2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Варна - XXXIII състав, в съдебно заседание на двадесет и осми май две хиляди двадесет и четвърта година в състав:

При секретар ТЕОДОРА ЧАВДАРОВА като разгледа докладваното от съдия МАРИЯ ГАНЕВА административно дело № / 2024 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 118, ал. 1 и ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ и е образувано по жалба на И. П. И., с [ЕГН], от [населено място], [жк] [адрес], подадена чрез адв. С. С. , срещу решение № 2153-03-11/02.02.2024 година на директора на ТП на НОИ - Варна, с което е потвърдено разпореждане № 031-00-19330-3/14.12.2023 г. на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ - Варна, отказващо отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54ж, ал. 1 от КСО във връзка с чл. 11, § 3, б. „а“ и чл. 65, § 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004.

Релевира се материална незаконосъобразност и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Не са спазени правилата н чл. 9, ал.1, т.2 и 4 АПК, както и чл. 36 на цитирания кодекс. Не са изисквани данни от ТД на НАП-Варна али той е местно лице за целите на данъчното облагане . При произнасянето си административният орган е нарушил приложимите европейски правни норми, уредени в Регламент (ЕО) № 883/2004 и Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета. Погрешна е тезата на ответника ,че центърът на негови жизнени интереси е Германия , защото той притежава собствено жилище в Република България, където живее и учи неговата дъщеря . Голяма част от социалните му контакти са в Република България. Твърди се, че не е подавал заявление за отпускане на парично обезщетение за безработица към компетентната институция на Федерална Република Германия. Неговата заетост в Германия е с временен

характер. Той не е придобивал статут на постоянно пребиваващ във ФР Германия . Отправеното към съда искане е за отмяна на атакувания индивидуален административен акт, с връщане на заявлението за ново разглеждане. Претендира се присъждане на съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез представител по пълномощие поддържа жалбата на изложените в нея основания. В депозирани писмени бележки подробно се аргументира правната му позиция по спора.

Ответникът по жалбата - директорът на ТП на НОИ - Варна, чрез процесуален представител, в депозиран писмен отговор на жалбата, както и в съдебно заседание оспорва жалбата. Излага съображения за законосъобразност на атакувания акт. Иска се от съда да остави в сила обжалваното решение , като се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото и становищата на страните, административният съд приема за установено от фактическа и правна страна следното:

национална правна уредба, включително когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги.".

В определение № 4082/ 04.04.2024 г. по адм. дело № 5871/2023г. ВАС посочва, че задължението на националния съд да откаже да приложи националната правна уредба, определяща минималните размери на адвокатските възнаграждения, дори когато те отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги не ограничава правомощието на съда да ползва тези цени (на висшия орган на съсловната организация) като критерий и коректив на уговореното и платено или дължимото без да е платено (при осъщественото от юрисконсулта процесуално представителство) възнаграждение, представляващо част от отговорността за разноски, при отчитане на действителната фактическа и правна сложност на делото (арг. от чл. 78, ал. 5 ГПК), обема и качеството на осъществената от страната процесуална защита / .

В тази връзка , ползвайки за аналог регламентацията на Наредба № 1/2004 г., както и отчитайки отсъствието на фактическа или правна сложност на делото, провеждането само на едно открито съд. заседание справедливата пазарна цена на предоставена правна услуга от адв. С. С. е 500 лв.

Мотивиран от изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, А. съд – Варна

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 2153-03-11/02.02.2024 година на директора на ТП на НОИ - Варна, с което е потвърдено разпореждане № 031-00-19330-3/14.12.2023 г. на ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – Варна.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото решение.

ОСЪЖДА Национален осигурителен институт да заплати на И. П. И., с [ЕГН], от [населено място], [жк] [адрес], сумата от 510 /петстотин и десет / лева, представляваща съдебно-деловодни разноски

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 119 от КСО.